

לסמי

סמי היקר, לצערי איני בקו הבריאות ולא יכולה ללוות אותך בדרכך האחרונה. ביום שני שלחת לי ווטסאפ וכתבת: תרגישי טוב ותשמרי על עצמך. אין ארכיון לפני ואין לי מסמכים על סמי. יש לי את הזכרונות משיחות עם סמי וגם זיכרון מחלק מהסיפורים שסיפר בחברותא. החברותא למי שאינו מכיר היא מפגש פעם בשבוע של מבוגרים המעוניינים לשוחח אחד עם השני, כי מה יותר טוב מחברה טובה במקום טלוויזיה, סרט או הרצאה פרונטלית. במהלך השנים איבדנו חלק ממשנתפי החברותא וגם הצטרפו חדשים. סמי היה מהרכש של החדשים ומיד השתלב וגם בלט לטובה, וכשלא היה מגיע האנשים שאלו היכן הוא. בכל נושא שהיה הייתה לו דעה. בהמון נושאים היה לו סיפור מרתק. לפעמים החברותא קצת דעכה כי אנשים נחלשו והדיבור היה חלש והאוזניים לא שמעו. סמי ידע לבנות סיפור מהמתח של התחלה, מהסתבכות העלילה בהמשך ועד לפואנטה בסוף. היות והוא למד תיאטרון הוא ידע איך לדבר את הסיפור. דיקציה מושלמת. כל מילה נפרדת. ומהתיאטרון למד לשלוח את קולו הערב לכל מי שנכח, כמו שחקן העומד על הבמה וקולו אמור להגיע אל האחרונים ביציע. לכן הסיפורים שלו היו מבוקשים בחברותא כי כל כבדי השמיעה הבינו ושמעו כל מילה והסיפור היה מעניין. מאד מאד תחסר לנו בחברותא.

זזה מה שקצת למדתי מסמי בחברותא: (וסליחה אם העובדות לא מדויקות). סמי נולד במרוקו למשפחה מסורתית. נדמה לי הבכור ואחריו 4 אחיות. משום מה מגיל צעיר הוא הבין או החליט שנפשו לא נמשכת לדת. פעם אבא שלו ביקש שימצא יהודי עני ברחוב ויביא אותו לליל הסדר. סמי מצא אדם עם זקן יושב בגלימה קרועה, לקח את ידו והביא אותו לסדר. האדם השתתף ואכל והלך ואבא של סמי שיבח אותו שהוא הגדיל לעשות ואף הביא מוסלמי לליל הסדר. המשפחה עלתה לארץ בשנות ה-50 והשתקעה בתחילה בנאות מרדכי. כשהאמא שמעה שאוכלים שם חזיר הם ארזו מיד את הכל וברחו משם ועברו לחצור הגלילית. סמי היה תלמיד לא רע. הוא שיבח את מוריו שהכריחו את כולם ללמוד קטעים שלמים מהתנ"ך בעל פה וגם שירה עברית. סמי ציטט לנו בחברותא המון פסוקים ומאמרים שפשוט הצליח ללמוד בעל פה. את התיכון עשה בבי"ס חקלאי בנהלל ואהב את מה שפגש. בצבא שירת בצנחנים ושמר על קשרים עם חבריו ליחידה כל השנים.

אחרי הצבא למד תיאטרון ואחר כך הצטרף לתיאטרון "הבימה" נדמה לי, והייתה לו שם תעסוקה קבועה. בשלב מסויים החליט לנסוע לארה"ב ולקדם את כישוריו. בחלק מהמקומות הצליח, בחלק פחות וגם היה לו תפקיד כמורה בעזרת תיאטרון ומוסיקה. מתישהו בין לבין התארח במקום כלשהו בארץ והיה לו רומן קצר עם מתנדבת מארצות הברית. הרומן הוליד בת משותפת שאיתה שמר סמי על קשר כל השנים. בתו של סמי הביאה לו 5 נכדים שאותם הספיק לבקר לקראת סוף השנה שעברה.

סמי חזר לארץ ורצה לגור בכפר הנשיא. הוא זכר לטובה את הימים שעבד פה כנער במטעים. הוא זכר לטובה את העבודה שלו ב"הבונים" ובעיקר את חיימק'ה שלקח אותו תחת חסותו וסיפר לו סיפורי הישרדות מדהימים מהשואה.

סמי שכר פה בית והיה חלק בלתי נפרד כבר 26 שנה מקהילת כפר הנשיא. הוא התנדב בערבי תרבות להקריא בטעם רב, הוא רכש לו הרבה ידידים בעיקר מקרב המבוגרים. פעם ניהלנו יחד את טקס הסדר בקיבוץ. כששמעו על כך במלון בצפת הוא הזמן כמה שנים ברציפות והיה שם אב הסדר לכל אורחי המלון.

לצערי גופו בגד בו בשנתיים האחרונות. סמי נאבק בכל כוחו להישאר חיוני ותורם. הוא הודה על כל עזרה אך היה שמח אילו לא היה זקוק. הבנתי ממנו שהוא מאד העריך את החברות של אודי אגם, של עודד פלד ואורה ועוד אחרים. אני לא מכירה את כל המשפחה, אני יותר הייתי בקשר עם אחותו מימי. לכל הידידים של סמי, לאחיותיו ויתר בני השפחה, לבתו ונכדיו-אני משתתפת בצערכם ומודה שבא הקץ לייסורים ולמאבק. שינוח בשלום על משכבו, יש כמה ידידים טובים שמחכים לו שם למעלה.

צילה בן רשף

